

[Thestrup.]

lerne ved den nuværende lov — og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er ikke os, der har gennemført den nuværende lov; det er den tidligere statsminister Kampmann — så kan jeg ikke gå så vidt som den højtærede kulturminister, der betegner denne lov som umulig. Når alt kommer til alt, er forholdet jo det, at denne lovs mest kritiserede paragraf, § 22, ikke har været prøvet i praksis.

Jeg kan altså ikke erkende, at det er rigtigt, når den højtærede kulturminister siger, at vi ikke stedse har været villige til at forhandle om naturfredningsloven. Jeg vil dog ikke tro, nogen vil drage min vilje til at forhandle om naturfredningsloven i tvivl.

Mose Hansen: Det, som kalder mig herop, er den højtærede finansministers bemærkninger om de betragtninger, jeg gjorde gældende angående kapitalvindingsskatten og dens urimeligheder over for slægtsgårde. Den højtærede finansminister bad mig nævne disse eksempler, disse beregninger, som jeg havde foretaget. Jeg regnede ikke med, at det var nødvendigt, for jeg regnede med, at man i udvalget havde undersøgt disse forhold — også hvad angår reglerens virkning med hensyn til, hvor ofte man handler.

Jeg er godt klar over, at der ved disse beregninger kan komme visse usikkerhedsmomenter ind bl. a. med stigningen ved 1964-vurderingen. Jeg er i mine beregninger gået ud fra 25 pct.s stigning. Det er måske for lidt — det ved jeg ikke — men jeg er altså gået ud fra dette. Lad os tage en gård på 43 tdr. land, som har været familiegård gennem flere hundrede år, ejet af den nuværende ejer i 35 år; den er købt i 1928. Der er ikke udstykningsmuligheder, i hvert fald ikke i øjeblikket, og vel heller ikke i en overskuelig fremtid. Handelsprisen i dag som almindelig landbrugsejendom vil jeg anslå til at være 320.000 kr. Hvis nu ejeren af denne slægtsgård dør og enken sidder tilbage og ikke kan føre gården videre under de nuværende vanskelige forhold for landbruget på grund af mangel på arbejdskraft o. s. v., kan man ganske summarisk stille regnestykket op således, idet jeg indrømmer, at jeg har ikke taget forbedringer o. lign. med:

Ejendomsskylden i 1960 er 150.000 kr. 25 pct.s stigning er 37.500 kr., således at ejendomsskylden i 1964 er 187.500 kr. Så kan man lægge 46 pct. til efter lovforslaget, hvorefter den regulerede anskaffelsessum bliver 273.750 kr. Salgsprisen var anslået til 320.000 kr., og holder det stik, bliver der, når vi herfra trækker den regulerede anskaffelsessum, 46.250 kr. til rest. Derfra må man trække 10.000 kr., og så bliver der tilbage til beskatning 36.250 kr., således at den pågældende skal af med en kapitalvindingsskat på 16.312 kr. Det finder jeg er urimeligt.

Jeg synes, det bliver for langvarigt, hvis man skal komme ind på alle disse beregninger, men jeg skal kort sige, at jeg er gået ud fra nogenlunde det samme og har beregnet det for en gård, som har været besiddet af ejeren i 17 år. Hvis jorden sælges til den pris, jeg har anslået den til, skal ejeren i dag af med en kapitalvindingsskat på 472.000 kr., mens den, som har købt gården i 1959 og solgt den efter 6 års forløb, kun skal af med en kapitalvindingsskat på 173.000 kr. Jeg finder — og det var det, jeg fremhævede — at kapitalvindingsskatten kan komme til at betyde, at man oftere må handle med ejendomme, hvis man vil undgå denne skat.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil meget nødig, at der skal være nogen misforståelse mellem det ærede medlem hr. Ib Thyregod og mig. Jeg har sagt, at det er realistisk at regne med, at domstolene mener sig kompetente til at tage loves grundlovsmæssighed under pådømmelse, men det, jeg tilføjede eller ville tilføje — jeg kan have udtrykt mig forkert; det vil jeg undersøge i fortrykket, når det foreligger — er, at det er lige så realistisk at regne med, at domstolene kun tilsidesætter en lov som grundlovsstridig, når den klart er i åben strid med grundlovens § 73. Jeg tror, at det ærede medlem hr. Ib Thyregod vil være aldeles enig med mig heri, og skulle han ikke være det, beder jeg ham studere den retspraksis, der foreligger inden for dette område.

Heller ikke mellem det ærede medlem hr. Poul Møller og mig bør der være misforståelser af nogen art; det er så trist.

Det ærede medlem dvælede ved 1959-